

Το κακό στον κόσμο

Στο κείμενο της «Γένεσις» οι Πρωτόπλαστοι **Αδάμ και Εύα** κατασκευάζουν μία ψεύτικη εικόνα για τον Θεό. Θεωρούν ότι ο Θεός είναι τιμωρός και εκδικητής, αστυνομεύει τη ζωή τους και δεν θέλει την ευτυχία τους. **Σταματούν δηλαδή να έχουν εμπιστοσύνη στον Θεό. Στο σημείο αυτό βρίσκεται η αποτυχία και η δυστυχία τους.** Αυτή η αποτυχία στην Ορθόδοξη Εκκλησία λέγεται «**αμαρτία**».

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι σαφές ότι η παρουσία του κακού στη ζωή μας είναι το αποτέλεσμα της ελεύθερης επιλογής του ανθρώπου να διακόψει τη σχέση του με τον Θεό. Ο άνθρωπος τότε αμαρτάνει ενώπιον του Θεού.

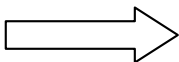
Ο άνθρωπος, καθώς ξέρουμε, δημιουργείται ελεύθερος (ο άνθρωπος έχει λογική και ελεύθερη βούληση= κατ' εικόνα του Θεού δημιουργημένος). **Ο ίδιος αποφασίζει** αν θα έχει εμπιστοσύνη στον Δημιουργό του και θα έχει σχέση μαζί Του ή όχι.

Φίδι = πειρασμός

Απαγορευμένος καρπός = η απόφαση που οι πρωτόπλαστοι πήραν ελεύθερα, να ζήσουν δηλαδή μακριά από την προστατευτική αγάπη του Θεού, που χαρίζει ζωή.

Πτώση του ανθρώπου = περιγράφεται η αποτυχία, η αμαρτία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος ξέπεσε, διέκοψε τη σχέση του με τον Θεό. Το κακό μπήκε πλέον στη ζωή του. Η άρνηση της θεϊκής αγάπης επηρεάζει όλες τις άλλες σχέσεις του ανθρώπου. Δηλαδή:

- Τη σχέση του με τον εαυτό του
- Τη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους
- Τη σχέση του με τη φύση-περιβάλλον
- Τη σχέση του με τον Θεό

εκδήλωση αυτής της δυσαρμονίας στη ζωή του ανθρώπου είναι η φθορά και η ασθένεια με αποκορύφωμα τον θάνατο!

Με τον θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού καταργείται η δύναμη της αμαρτίας! Αποκαθίστανται οι συνέπειές της για τον άνθρωπο. (Πρόγευση αυτής της αποκατάστασης είναι η σωματική ίαση που προσφέρεται από τον Χριστό πριν από την Ανάστασή Του και από τους Αποστόλους, μετά από αυτήν. Π.χ. θαύματα όπου θεραπεύονται ασθενείς).

Η ιστορία του Πύργου της Βαβέλ στην Παλαιά Διαθήκη: βοηθά τον σημερινό άνθρωπο να καταλάβει πραγματικά τις δυνατότητές του. Παρά τη μεγάλη τεχνολογική πρόοδο που έχει σημειώσει, έχει όρια. Τη μεγάλη αυτή πρόοδο οφείλει να χρησιμοποιήσει για την ωφέλεια της ανθρωπότητας και όχι για την καταστροφή της.

Πρωτευαγγέλιο: η πρώτη αγγελία της χαρμόσυνης είδησης ότι ο Θεός θα λυτρώσει τον κόσμο. («Εκείνος θα σου συντρίψει το κεφάλι και εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα» Γεν 3,14)

Βλέπουμε δηλαδή, πως, παρ' όλες τις αποτυχίες των Πρωτοπλάστων, ο Θεός μεριμνά για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Εκκλησία: χώρος της νέας πραγματικότητας, εκεί όπου καταργείται η δύναμη της αμαρτίας και αποκαθίστανται οι συνέπειές της για τον άνθρωπο.

Το μέσο για να συμβεί αυτό: η λειτουργική πράξη της Εκκλησίας. Εκεί, η βιβλική διδασκαλία γίνεται πράξη. Εκεί, ο άνθρωπος έρχεται σε επαφή με τη ζωγόνο και αναστάσιμη χάρη του Θεού. Με τα Μυστήρια της Εκκλησίας προγεύεται τη σωτηρία.